

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 2001/55/ЕС

от 20 юли 2001 г.

относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица и мерките за постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане на такива лица и поемане на последиците от това

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Вземайки под внимание Договора за създаване на Европейската общност и в частност точки 2(a) и (б) на чл.63 от него,

Вземайки под внимание предложението на Комисията¹,

Вземайки под внимание становището на Европейския парламент²,

Вземайки под внимание становището на Комитета по икономическите и социалните въпроси³,

Вземайки под внимание становището на Комитета на регионите⁴,

Като има предвид, че:

- 1) Разработването на обща политика по предоставяне на убежище, включително общите европейски договорености по въпросите на убежището, е съставна част от целта на Европейския съюз за постепенно създаване на пространство на свобода, сигурност и справедливост, отворено за всички, които, принудени от обстоятелствата, търсят законно закрила в Европейския съюз.
- 2) Случаите на масови потоци от разселени лица, които не могат да се завърнат в страната на произход, през последните години се увеличиха значително в Европа. В тези случаи може да се окаже необходимо създаването на извънредни схеми за предоставяне на незабавна временна закрила.
- 3) В заключенията относно лицата, разселени в резултат от конфликта в бивша Югославия, приети от министрите, отговарящи за имиграцията, на срещите им в Лондон на 30 ноември и 1 декември 1992 г. и в Копенхаген на 1 и 2 юни 1993 г., държавите-членки и институциите на Общността изразиха своята загриженост във връзка с положението на разселените лица.
- 4) На 25 септември 1995 г. Съветът прие Резолюция за разпределяне на тежестта във връзка с временното приемане и пребиваване на разселени лица⁵, а на 4 март 1996 г. прие Решения 96/198/JHA за процедура за готовност и неотложност за разпределяне на тежестта във връзка с временното приемане и пребиваване на разселени лица⁶.
- 5) Планът за действие на Съвета и Комисията от 3 декември 1998 г.⁷ предвижда бързо приемане въз основа на Амстердамския договор на минимални стандарти за предоставяне на временна закрила на разселени лица от трети страни, които не могат да се завърнат в страната си на произход, и предприемане на мерки за постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане и поемане на последиците от приемането на разселени лица.
- 6) На 27 май 1999 г. Съветът прие заключенията относно разселените лица от Косово. Тези заключения призовават Комисията и държавите-членки за извлекат поуки от реакцията си по отношение на кризата в Косово, за да установят мерките в съответствие с Договора.
- 7) На специалната си среща в Тампера на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди необходимостта от постигане на споразумение по въпроса за временната закрила на разселени лица на основата на солидарност между държавите-членки.

8) От това произтича необходимостта да се установят минимални стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица и да се предприемат мерки за постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане и поемане на последиците от приемането на разселени лица.

9) Тези стандарти и мерки са свързани и взаимнозависими по съображения за ефективност, сближаване и солидарност, както и, в частност, с цел предотвратяване на риска от вторично придвижване. Ето защо те трябва да добият законна сила чрез единен правов инструмент.

10) Тази временна закрила трябва да бъде съвместима с международните задължения, поети от държавите-членки във връзка с бежанците. В частност, не трябва да предрешава признаването на статут на бежанец по силата на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. и Нюйоркския протокол към нея от 31 януари 1967 г., ратифицирани от всички държави-членки.

11) Трябва да се спазва мандатът на Върховния комисар за бежанците към ООН по отношение на бежанците и други лица, нуждаещи се от международна закрила, и да се изпълнява Декларация N 17, приложена към Заключителния акт към Амстердамския договор, във връзка с чл.63 от Договора за създаване на Европейската общност, който предвижда провеждане на консултации с Върховния комисар за бежанците към ООН и други релевантни международни организации по въпросите на политиката в областта на убежището.

12) В самата същност на минималните стандарти е заложена възможността държавите-членки да въведат или поддържат по-благоприятни разпоредби за лицата, ползващи се с временна закрила в случай на масов поток от разселени лица.

13) Предвид изключителния характер на разпоредбите по силата на тази Директива във връзка с действията в условия на масов или неминуем масов поток от разселени лица от трети страни, които не могат да се завърнат в страната си на произход, предоставяната закрила трябва да бъде за ограничен период от време.

14) Наличието на масов поток от разселени лица трябва да се установи с решение на Съвета, което да бъде задължително за всички държави-членки по отношение на разселените лица, за които се прилага Решението. Трябва да бъдат определени и условията за изтичане на срока на Решението.

15) Трябва да бъдат определени задълженията на държавите-членки по отношение на условията за приемане и пребиваване на лица, ползващи се с временна закрила в случай на масов поток от разселени лица. Тези условия трябва да бъдат справедливи и да предлагат адекватна степен на закрила на тези, за които се отнасят.

16) По отношение третирането на лица, ползващи се със закрила по тази Директива, държавите-членки имат задължения по силата на инструменти на международното право, по които са страна и които забраняват дискриминация.

17) Държавите-членки трябва съгласувано с Комисията да наложат адекватни мерки, за да осигурят при обработване на личните данни спазване на стандарта за защита, заложен в Директива 95/46/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защита на лицата във връзка с обработването на личните данни и свободното движение на такива данни⁸.

18) Трябва да бъдат предвидени правила за регулиране на достъпа до процедурата по предоставяне на убежище в условията на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица в съответствие с международните задължения на държавите-членки и с Договора.

19) Трябва да се въведат разпоредби за принципи и мерки, регулиращи завръщането в страната на произход, както и мерките, които държавите-членки да предприемат по отношение на лица, за които е приключила временната закрила.

20) Трябва да се предвиди механизъм за солидарност, чиято цел е постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане и поемане на последиците от приемането на разселени лица в случай на масов поток. Механизмът трябва да съдържа два компонента. Първият е финансов, а вторият е свързан с действителното приемане на лица в държавите-членки.

21) Изпълнението на временната закрила трябва да бъде придружено с административно сътрудничество между държавите-членки, съгласувано с Комисията.

22) Необходимо е да се определят критерии за изключване на дадени лица от временна закрила в случай на масов поток от разселени лица.

23) Доколкото целите по предложеното действие, а именно да се въведат минимални стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица и мерки за постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане и поемане на последиците от приемането на такива лица, не могат да бъдат достигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради това предвид мащаба на ефекта от предложеното действие могат да бъдат постигнати по-успешно на равнището на Общността, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност по смисъла на чл.5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност по смисъла на този член Директивата не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

24) По силата на чл.3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство уведоми с писмо от 27 септември 2000 г. относно желанието си да участва в приемането и прилагането на Директивата.

25) По силата на чл.1 от споменатия Протокол Ирландия не участва в приемането на тази Директива. Следователно и без да се засяга чл.4 от горепосочения Протокол, разпоредбите на Директивата са неприложими в Ирландия.

26) По силата на чл.1 и чл.2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на тази Директива и следователно не се задължава по нея и тя е неприложима в Дания.

СЕ ДОГОВОРИХА КАКТО СЛЕДВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Целта на тази Директива е да се установят минимални стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица от трети страни, които не могат да се завърнат в страната си на произход, и да се постигне баланс в усилията на държавите-членки по приемане и поемане на последиците от приемането на такива лица.

Член 2

За целите на тази Директива:

а) "временна закрила" означава процедура от изключителен характер за предоставяне в случай на масов поток от разселени лица или неминуем масов поток от разселени лица от трети страни, които не могат да се завърнат в страната си на произход, на незабавна и временна закрила на такива лица, особено ако има риск системата по предоставяне на убежище да не бъде в състояние да обработи този поток без ущърб за ефективното ѝ действие, в интерес на засегнатите лица и други лица, търсеци закрила;

б) "Женевска конвенция" означава Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. и Нюйоркският протокол към нея от 31 януари 1967;

в) "разселени лица" означава граждани на трети страни или лица без гражданство, които са принудени да напуснат своята страна или регион на произход или са евакуирани, в частност, в отговор на призив от международни организации, и са в невъзможност да се завърнат безопасно и трайно поради все още продължаващата ситуация в тази страна, и които може да отговарят на условията на чл.1 А от Женевската конвенция или други международни или национални инструменти, предоставящи международна закрила, в частност:

i) лица, избягали от области на въоръжен конфликт или свойствено за дадена област насилие;

ii) лица, които са били изложени на сериозен риск от или са били жертви на систематично или всеобщо нарушаване на техните човешки права;

г) "масов поток" означава пристигане в Общността на голям брой разселени лица, които идват от конкретна страна или географски район, независимо дали пристигането им в Общността е спонтанно или подпомогнато например чрез програма за евакуация;

д) "бежанци" означава граждани на трета страна или лица без гражданство по смисъла на чл.1 А от Женевската конвенция;

е) "непридружени малолетни" означава граждани на трета страна или лица без гражданство на възраст под осемнадесет години, които пристигат на територията на държавите-членки непридружавани от възрастно лице, което да носи отговорност за тях по силата на закон или обичай, и докато за тях в действителност не се полагат грижи от такова лице, или малолетни, останали без придружител след влизането им на територията на държава-членка;

ж) "разрешение за пребиваване" означава разрешение или съгласие от властите на държава-членка във формата, предвидена за това в законодателството на държавата, позволяващо на гражданин на трета страна или лице без гражданство да пребивава на нейна територия;

з) "спонсор" означава гражданин на трета страна, който се ползва с временна закрила в държава-членка в съответствие с решение по силата на чл.5 и който желае към него да се присъединят членовете на семейството му.

Член 3

1. Временната закрила не предрешава признаването на статут на бежанец по силата на Женевската конвенция.

2. Държавите-членки предоставят временна закрила с дължимото спазване на правата на човека и основните свободи, както и на задълженията си за неотблъскване (забрана за експулсиране).

3. Предоставянето, изпълнението и приключването на временната закрила е предмет на редовни консултации със Службата на Върховния комисар за бежанците към ООН (ВКБООН) и други релевантни международни организации.

4. Тази Директива не се прилага за лица, на които е предоставена временна закрила по схеми преди влизането ѝ в сила.

5. Тази Директива не засяга прерогатива на държавите-членки да приемат или поддържат по-благоприятни условия за лица, ползващи се от временна закрила.

ГЛАВА II

Срок и прилагане на мярката за временна закрила

Член 4

1. Без да се засяга чл.6, срокът на временната закрила е една година. Ако не се прекрати по реда и условията на чл.6(1)(б), той може да бъде продължен автоматично за периоди от шест месеца най-много до една година.

2. Ако все още са налице основанията за предоставяне на временна закрила, Съветът може да реши с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, която също разглежда всяка молба от държава-членка за представяне на предложение пред Съвета, да продължи тази временна закрила най-много до една година.

Член 5

1. Наличието на масов поток от разселени лица се установява с Решение на Съвета, прието с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, която също разглежда всяка молба от държава-членка за представяне на предложение пред Съвета.

2. Предложението на Комисията съдържа като минимум:

а) описание на специфичните групи лица, за които се прилага временната закрила;

б) датата, на която влиза в сила временната закрила;

в) оценка за мащаба на придвижването на разселени лица.

3. Решението на Съвета има силата на въвеждане на временна закрила за разселените лица, за която се отнася, във всички държави-членки в съответствие с разпоредбите на тази Директива. Решението съдържа като минимум:

а) описание на специфичните групи лица, за които се прилага временната закрила;

б) датата, на която влиза в сила временната закрила;

в) информация, получена от държавите-членки, за капацитета им за приемане;

г) информация от Комисията, ВКБОООН и други релевантни международни организации.

4. Решението на Съвета се основава на:

а) разглеждане на положението и мащаба на придвижването на разселени лица;

б) оценка на целесъобразността за предоставяне на временна закрила, вземайки под внимание потенциала за спешна помощ и действия на тази основа или неадекватността на такива мерки;

в) информация, получена от държавите-членки, Комисията, ВКБОООН и други релевантни международни организации.

5. Европейският парламент трябва да бъде уведомен относно Решението на Съвета.

Член 6

1. Временната закрила се преустановява:

а) при изтичане на максималния срок; или

б) във всеки момент с решение на Съвета, прието с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, която също разглежда всяка молба от държава-членка за представяне на предложение пред Съвета.

2. Решението на Съвета се основа на установяване на факта, че положението в страната на произход е такова, че позволява безопасно и трайно завръщане на лицата, ползващи се с временна закрила, при дължимото спазване на правата на човека и основните свободи, както и на задълженията на държавите-членки за неотблъкване (забрана за експулсиране). Европейският парламент трябва да бъде уведомен относно Решението на Съвета.

Член 7

1. Държавите-членки могат да разширят действието на временната закрила съгласно правилата на тази Директива към допълнителни категории разселени лица за и отвъд онези, за които се прилага Решението на Съвета по силата на чл.5, когато те са разселени поради същите причини и от същата страна или регион на произход. Те незабавно уведомяват Съвета и Комисията.

2. Разпоредбите на членове 24, 25 и 26 не се прилагат за използване на възможността, посочена в алинея 1, с изключение на структурната подкрепа по линия на Европейския бежански фонд, създаден с решение 2000/596/ЕС⁹ при условията определени в това Решение.

ГЛАВА III

Задължения на държавите-членки спрямо лица, ползващи се с временна закрила

Член 8

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки за предоставяне на лицата, ползващи се с временна закрила, на разрешение за пребиваване за целия срок на закрилата. За тази цел се издават документи или други равностойни доказателства.

2. Независимо от срока на валидност на разрешенията за пребиваване, посочени в алинея 1, предоставеното от държавите-членки третиране на лица, ползващи се с временна закрила, не може да бъде по-неблагоприятно от указаното в членове от 9 до 16.

3. При необходимост държавите-членки снабдяват лицата, на които предстои да бъдат приети на тяхна територия с цел временна закрила, всякакви улеснения за получаване на необходимите визи, включително транзитни визи. Формалностите трябва да бъдат сведени до минимум предвид спешността на положението. Визите са безплатни или с минимална такса.

Член 9

Държавите-членки снабдяват лицата, ползващи се с временна закрила, с документ на език, вероятно разбираем за тях, в който отнасящите се за тях разпоредби във връзка с временната закрила са изложени ясно.

Член 10

За да се постигне ефективно прилагане на Решението на Съвета, посочено в чл.5, държавите-членки регистрират личните данни, изложени в приложение II, т.(а) за лицата, ползващи се с временна закрила на тяхна територия.

Член 11

Държава-членка ще приеме обратно на своя територия лице, ползващо се с временна закрила, ако такова лице остава на или се стреми да влезе без разрешение на територията на друга държава-членка през периода, предвиден от Решението на Съвета, посочено в чл.5. Държавите-членки могат на основата на двустранно споразумение да решат да не се прилага този член.

Член 12

Държавите-членки разрешават за период не по-дълъг от този на временната закрила на лицата, ползващи се с временна закрила, да участват в трудови дейности чрез наемане или самонаемане по установените за съответната професия правила, както и в дейности, като образование за възрастни, професионална подготовка и практически трудов опит. Поради съображения във връзка с политиката за пазара на труда държавите-членки могат да третират приоритетно гражданите на ЕС и гражданите на държавите, подписали Споразумението за европейското икономическо пространство, както и законно пребиваващи граждани на трети страни, които получават обезщетения при безработица. Прилагат се общите законови правила в сила в държавите-членки във връзка с възнаграждението, достъпа до системите за социално осигуряване на наети или самонаети лица и други условия за трудова заетост.

Член 13

1. Държавите-членки предоставят на лицата, ползващи се с временна закрила, достъп до подходящо жилищно настаняване или, при необходимост, получаване на средства за осигуряване на жилище.

2. Държавите-членки регламентират лицата, ползващи се с временна закрила, да получават необходимата помощ във връзка със социалното подпомагане и средствата за живот, ако те не разполагат с достатъчни ресурси, както и за медицинско обслужване. Без да се засяга алинея 4, необходимата помощ за медицинско обслужване включва като минимум неотложни грижи и общо лечение на заболявания.

3. Когато лицата, ползващи се с временна закрила, са ангажирани в трудова дейност чрез наемане или самонаемане, при определяне размера на помощта се държи сметка за способността им да покриват собствените си нужди.

4. Държавите-членки осигуряват необходимата медицинска и друга помощ на лица, ползващи се с временна закрила, които имат специални нужди, като непридружени малолетни или лица, претърпели мъчения, изнасилване или сериозни форми на психологическо, физическо или сексуално насилие.

Член 14

1. Държавите-членки предоставят на лицата под 18 години, ползващи се с временна закрила, достъп до образователната система при същите условия, валидни за гражданите на приемащата държава-членка. Държавите-членки могат да ограничат този достъп до държавната образователна система.

2. Държавите-членки могат да разрешат достъп на възрастните, ползващи се с временна закрила, до общата образователна система.

Член 15

1. За целите на този член, когато в страната на произход вече са съществували семействата, които са разделени поради обстоятелствата на масовия поток, следните лица се смятат за част

от семейството:

а) брачният партньор на спонсора или неговият/нейният несемеен партньор в трайна връзка, когато законодателството или практиката на съответната държава-членка предвижда за несемейните двойки третиране, сходно на това за семейните двойки, по закона си за чужденците; малолетните несемейни деца на спонсора или на неговия/нейния брачен партньор независимо дали са родени от брачна или извънбрачна връзка или осиновени.

б) други близки роднини, които са живели заедно като част от цялото семейство по време на възникване на събитията, довели до масов поток, и които са били изцяло или отчасти зависими от спонсора по това време.

2. В случаите, в които отделни членове на семейството се ползват с временна закрила в различни държави-членки, държавите-членки събират членовете на семейството, когато установяват, че тези членове на семейството отговарят на описанието на алинея 1(а), вземайки под внимание желанието на посочените членове на семейството. Държавите-членки могат да съберат членове на семейството, когато установяват, че тези членове на семейството отговарят на описанието на алинея 1(б), вземайки под внимание за всеки отделен случай изключителните трудности, които биха понесли членовете на семейството при неосъществяване на събирането.

3. Когато спонсорът се ползва с временна закрила в една държава-членка и един или няколко члена на семейството още не са в тази държава-членка, държавата-членка, в която спонсорът се ползва с временна закрила, събира членовете на семейството, нуждаещи се от закрила, със спонсора в случай на членове на семейството, когато установява, че тези членове на семейството отговарят на описанието на алинея 1(а). Държавата-членка може да събере членове на семейството, нуждаещи се от закрила, със спонсора, когато установява, че тези членове на семейството отговарят на описанието на алинея 1(б), вземайки под внимание за всеки отделен случай изключителните трудности, които биха понесли членовете на семейството при неосъществяване на събирането.

4. При прилагането на този член държавите-членки вземат под внимание най-добрия интерес на детето.

5. Съответните държави-членки решават, вземайки под внимание членове 25 и 26, в коя държава-членка ще се осъществи събирането.

6. На събраните членове на семейството се предоставя разрешение за пребиваване при условията на временната закрила. За тази цел се издават документи или други равностойни доказателства. Прехвърлянето на членове на семейството от територията на една държава-членка на друга за целите на събирането по смисъла на алинея 2 води до обезсилване на издадените разрешения за пребиваване и до прекратяване на задълженията спрямо съответните лица, ползващи се с временна закрила, в държавата-членка на тяхното отпътуване.

7. Практическото прилагане на този член може да изисква сътрудничество със съответните международни организации.

8. Държава-членка предоставя по искане на друга държава-членка информация, описана в приложение II, за лица, ползващи се с временна закрила, която е необходима за провеждане на действията по този член.

Член 16

1. Държавата-членка възможно най-скоро взема мерки за осигуряване на необходимото представителство на непридружавани малолетни лица, ползващи се с временна закрила, чрез законно настояничество или, когато е необходимо, чрез представителство от организация, която отговаря за грижите и благоденствието на малолетните, или чрез друго подходящо представителство.

2. По време на срока на временната закрила държавите-членки вземат мерки непридружаваните малолетни да бъдат настанени:

а) при възрастни роднини;

б) в приемно семейство;

в) в центрове за прием със специален режим за малолетни или в други жилища, подходящи за малолетни;

г) при лицето, което се е грижило за детето в момента на бягството.

Държавите-членки предприемат необходимите стъпки за настаняването. Съгласие от възрастното лице или заинтересованите лица се взема от държавите-членки. Становището на детето се взема под внимание в съответствие с неговата възраст и зрялост.

ГЛАВА IV

Достъп до процедурата за предоставяне на убежище

Член 17

1. Лицата, ползващи се с временна закрила, трябва да могат във всеки момент да подадат молба за предоставяне на убежище .

2. Разглеждането на молба за предоставяне на убежище, необработена до изтичане на срока на временната закрила, завършва след изтичане на този срок.

Член 18

Прилагат се критериите и механизмите за определяне коя е държавата-членка, отговорна за разглеждане на молбата за убежище. В частност, държавата-членка, отговорна за разглеждане на молбата за убежище, подадена от лице, ползващо се с временна закрила по силата на тази Директива, е държавата-членка, която е приела прехвърлянето му на своя територия.

Член 19

1. Държавата-членка може да определи да не се ползва временна закрила едновременно със статута на търсещ убежище през периода на разглеждане на молбите.

2. Когато, след като е разгледана молбата за убежище, на лицето, отговарящо на условията или ползващо се с временна закрила, не е предоставен статут на бежанец или, при условия за приложимост, и на друга форма на закрила, държавите-членки, без да се засяга чл.28, осигуряват на такова лице възможност да получи или да продължи да ползва временна закрила за остатъка от срока на закрилата.

ГЛАВА V

Завръщане и мерки след изтичане на срока на временната закрила

Член 20

След изтичане на срока на временната закрила се прилагат общите правила за закрила и за

чужденци в държавите-членки, без да се засягат членове 21, 22 и 23.

Член 21

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за доброволно завръщане на лицата, ползващи се с временна закрила, или на тези, чийто срок на временната закрила е изтекъл. Държавите-членки съблюдават за това, разпоредбите, регламентиращи доброволното завръщане на лица, ползващи се с временна закрила, да улесняват тяхното завръщане при уважаване на човешкото им достойнство.

Държавите-членки съблюдават за това, решението за завръщането на тези лица да бъде взето при пълно отчитане на всички факти. Държавите-членки могат да осигурят провеждането на проучвателни посещения.

2. За времето, през което не е изтекъл срокът на временната закрила, държавата-членка, на основата на все още съществуващите обстоятелства в страната на произход, разглеждат благоприятно молби за завръщане в приемащата държава-членка, подадени от лица, които са ползвали временна закрила и са упражнили правото си на доброволно завръщане.

3. При изтичане на срока на временната закрила държавите-членки могат да предвидят задълженията по ГЛАВА III да бъдат разширени индивидуално за лица, на които е предоставена временна закрила и които се ползват от програмата за доброволно завръщане. Разширението влиза в сила от датата на завръщане.

Член 22

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки принудителното връщане на лица, чийто срок на временна закрила е изтекъл и които не отговарят на условията за допускане, да протича с дължимото уважение към човешкото им достойнство.

2. В случаите на принудително връщане държавите-членки отчитат всички необорими хуманитарни основания, които правят връщането невъзможно или неразумно в определени случаи.

Член 23

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки във връзка с условията за пребиваване на лица, на които е предоставена временна закрила и от които поради здравословното им състояние не може да се очаква да пътуват; например когато биха претърпели сериозни отрицателни последици, ако лечението им се преустанови. Те не следва да бъдат експулсирани, докато трае това състояние.

2. Държавите-членки могат да позволят на семейства, чиито деца са малолетни и учат в училище в държава-членка, да се възползват от условията за пребиваване, които дават възможност на съответните деца да завършат текущия учебен период.

ГЛАВА VI

Солидарност

Член 24

За целите на мерките по тази Директива се ползват средства от Европейския бежански фонд, създаден с Решение 200/596/ЕС, при реда и условията на това Решение.

Член 25

1. Държавите-членки приемат лицата, отговарящи на условията за временна закрила, в дух на солидарността на Общността. Те посочват с цифрови данни или общи показатели капацитета си да приемат такива лица. Тази информация се излага в Решението на Съвета, упоменато в чл.5. След приемане на това Решение държавите-членки могат да посочат допълнителен капацитет за прием чрез уведомяване на Съвета и Комисията. Тази информация се предава своевременно на ВКБООН.

2. Съответните държави-членки, действайки в сътрудничество с компетентните международни организации, съблюдават за това, отговарящите на условията лица, определени в Решението на Съвета, упоменато в чл.5, които още не са пристигнали в Общността, да са изразили волята си за приемане на тяхна територия.

3. Когато в резултат на внезапен и масивен поток броят на отговарящите на условията за временна закрила надхвърли капацитета за прием, упоменат в алинея 1, Съветът като спешна мярка разглежда ситуацията и предприема подходящото действие, включително препоръчване на допълнителна подкрепа за засегнатите държави-членки.

Член 26

1. Докато трае временната закрила, държавите-членки сътрудничат помежду си във връзка с прехвърляне пребиваването на лица, ползващи се с временна закрила, от една държава-членка в друга при дадено съгласие от съответните лица.

2. Държавата-членка предава искания за прехвърляне на другите държави-членки и уведомява Комисията и ВКБООН. Държавите-членки информират молещата държава-членка за своя капацитет за прием на прехвърляни лица.

3. Държавата-членка по искане на друга държава-членка доставя информация, както е посочено в приложение II, за лицето, ползващо се с временна закрила, която е необходима за извършване на действията по този член.

4. Когато е извършено прехвърляне от една държава-членка в друга, разрешението за пребиваване в държавата-членка на отпътуването губи валидност и задълженията спрямо съответните лица във връзка с временната закрила в държавата-членка на отпътуването отпадат. Новата приемаща държава-членка предоставя временна закрила на съответните лица.

5. Държавите-членки използват модела, описан в приложение I, за прехвърляне между държави-членки на лица, ползващи се с временна закрила.

ГЛАВА VII

Административно сътрудничество

Член 27

1. За целите на административното сътрудничество, необходимо за прилагане на временната закрила, държавите-членки определят национален пункт за контакти, чийто адрес съобщават една на друга и на Комисията. Държавите-членки съгласувано с Комисията предприемат всички подходящи мерки за установяване на пряко сътрудничество и размяна на информация между компетентните власти.

2. Държавите-членки редовно и възможно най-бързо предоставят данни относно броя на лицата, ползващи се с временна закрила, и пълна информация за националните закони, правилници и административни разпоредби във връзка с временната закрила.

ГЛАВА VIII

Специални разпоредби

Член 28

1. Държавите-членки могат да изключат лице от временна закрила, ако:

а) съществуват сериозни основания да се смята, че то:

i) е извършило престъпление срещу мира, законите и обичаите за водене на война, престъпления срещу човечеството съобразно определенията в международните инструменти, създадени за разработване на норми във връзка с тези престъпления;

ii) е извършило сериозно неполитическо престъпление извън приемащата държава-членка преди допускането му на територията на тази държава-членка като лице, ползващо се с временна закрила. Строгостта на очакваното наказателно преследване се преценява с отчитане естеството на престъпното деяние, в което е подозирано съответното лице. Особено жестоки действия, дори и извършени с предполагаема политическа цел, могат да се категоризират като сериозни неполитически престъпления. Това се отнася както за участниците в престъплението, така и за техните подбудители.

iii) е признато за виновно за деяния, нарушаващи целите и принципите на Обединените нации;

б) има достатъчно основания то да се смята за заплаха за сигурността на приемащата държава-членка или, ако е осъдено с влязла в сила присъда за особено тежко престъпление, представлява заплаха за обществото на приемащата държава-членка.

2. Основанията за изключване, посочени в алинея 1, се базират единствено на личното поведение на съответното лице. Решенията или мерките за изключване се базират на принципа на пропорционалност.

ГЛАВА IX

Заключителни разпоредби

Член 29

Лицата, които са изключени от ползване на временна закрила или събиране на семейството от държава-членка, имат право да предявят законово възражение в съответната държава-членка.

Член 30

Държавите-членки установяват правилата за санкциите, приложими при нарушение на националните правни норми, приети съгласно тази Директива, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното изпълнение. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 31

1. Не по-късно от две години след посочената в чл.32 дата Комисията докладва пред Европейския парламент и Съвета във връзка с прилагането на Директивата в държавата-

членка и предлага необходимите поправки. Държавите-членки изпращат на Комисията цялата информация, подходяща за изготвяне на този доклад.

2. След представяне на доклада, упоменат в алинея 1, Комисията докладва пред Европейския парламент и Съвета във връзка с прилагането на тази Директива в държавата-членка най-малко веднъж на пет години.

Член 32

1. Държавите-членки приемат закони, правилници и административни разпоредби, необходими за прилагането на тази Директива, не по-късно от 31 декември 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат такива мерки, в тях се съдържа препратка към тази Директива или са придружени от такава препратка при официалното им публикуване. Методите за оформяне на тези препратки се определят от държавите-членки.

Член 33

Тази Директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официалния вестник на Европейските общности.

Член 34

Тази Директива се отнася за държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Изготвена в Брюксел на 20 юли 2001 г.

За Съвета
Председател
Ж.Ванд Ланот

---

¹ ОJ C 311 E, 31.10.2000, стр.251.

² Становище, представено на 13 март 2001 г. (още не е публикувано в Официалния вестник).

³ ОJ C 155, 29.5.2001, стр.21.

⁴ Становище, представено на 13 юни 2001 г. (още не е публикувано в Официалния вестник).

⁵ ОJ C 262, 7.10.1995, стр.1.

⁶ ОJ L 63, 20.10.1996, стр.10.

⁷ ОJ C 19, 20.1.1999, стр.1.

⁸ ОJ C 281, 23.11.1995, стр.31.

⁹ ОJ L 252, 6.10.2000, стр.12.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Типов образец на паспорт за прехвърляне на лица, ползващи се с временна закрила.

ПАСПОРТ

Наименование на държавата-членка, издаваща паспорта

Номер на документа*:

Издаден на основание чл.26 от Директива 2001/55/ЕС от 20 юли 2001 г. за минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица и мерките за постигане на баланс в усилията на държавите-членки по приемане на такива лица и поемане на последиците от това.

Валиден само за прехвърляне от .....¹ към .....²

Въпросното лице трябва да се яви на .....³ до .....⁴

Издаден въвв .....

ПРЕЗИМЕ .....

СОБСТВЕНИ ИМЕНА .....

МЯСТО И ДАТА НА РАЖДАНЕ .....

При малолетен, име(на) на отговарящия за него възрастен .....

.....

ПОЛ .....

НАЦИОНАЛНОСТ .....

Дата на издаване .....

СНИМКА

ПЕЧАТ

Подпис на бенефициента:..... За компетентните власти: .....

Титулярът на паспорта е идентифициран от властите .....⁵,⁶

Самоличността на титуляра не е установена .....

---

* Номерът на документа се дава от страната, от която се извършва прехвърлянето в друга държава-членка.

¹ Държавата-членка, от където се извършва прехвърлянето.

² Държавата-членка, към която се извършва прехвърлянето.

³ Мястото, където лицето трябва да се яви при пристигане във втората държава-членка.

⁴ Крайният срок, в който лицето трябва да се яви при пристигането си във втората държава-членка.

⁵ На основание на следните документи за пътуване или самоличност, представени на властите.

⁶ На основание на документи, различни от документите за пътуване или самоличност.

Този документ е издаден единствено на основание чл.26 от Директива 2001/55/ЕС от 20 юли 2001 г. и по никакъв начин не съставлява документ, който може да бъде приравнен на пътен документ, даващ право за преминаване на външната граница, или на документ, доказващ самоличността на лицето.

Информацията, посочена в членове 10, 15 и 26 на тази Директива, включва в необходимата степен един или повече от следните документи или данни:

(а) лични данни за съответното лице (име, националност, дата и място на раждане, семейно положение, семейни връзки);

(б) документи за самоличност и документи за пътуване на съответното лице;

(в) документи, доказващи семейни връзки (свидетелство за брак, акт за раждане, решение да осиновяване);

(г) друга съществена информация за установяване на самоличността на лицето или семейни връзки;

(д) разрешения за пребиваване, визи или решения за отказ за разрешаване на пребиваване, издадени на съответното лице от държавата-членка, и документи, обосновали тези решения;

(е) молби за разрешение за пребиваване или визи, подадени от съответното лице и по които още няма издадено решение в държавата-членка, както и етапа на тяхното обработване.

Предоставящата информацията държава-членка уведомява молещата държава-членка за всяко изменение в информацията.